

ආනන්ද ඔයා කොහේද අද ඉරිදා නිවාඩු දවසෙ මේ යන්න හදන්න?

ඇයි ප්‍රියානි මතක නැද්ද මං ඔයාට කිව්වෙ.

අනේ මෙයා මට මතක නෑනෙ.

මං කිව්වෙ ආ රංගච්චගෙ ළමයගෙ වැඩේට යනව කියල මිනින හරි විශ්වාසෙන් ඉන්නෙ.

ඒයි අනේ මාත් එන්නද ඔයාලත් එක්ක.

ඒකට කමක් නෑ ඒත් වාහනේ ඉඩ මදිවුණොත් ඔයා රංගෙගෙ ගෙදර ඉන්න එයාගෙ අම්මයි, නංගියි ඉන්නවනෙ.

ආනන්ද හා ප්‍රියානි රංගච්චගේ නිවසට යන විට උදේ අට භමාර පමණ විය. අද උදෙන්ම ඇවිල්ල, ඔහු පලයං මේ ප්‍රියානින් ඇවිත් තියෙන්නෙ අමුත්තන් දුටු රංගච්ච කීවේය. හා එමු එමු ගේ ඇතුළට. අමුත්තන් ගෙය තුළට කැඳවාගෙන ආ රංගච්ච මේ දෙන්නට උදේට කන්න ලේස්ති කරන්න යැයි තම බිරිඳ යමුනාට කීවේය. කන්න ඕනෙ නැහැ අපි උදෙන්ම යමු හේද? ආනන්ද කීවත් සියලුම දෙනා ගියේ කෑම මේසය වෙතට ය.

රංගච්චත් ආනන්දත් එක්තරා ඇඟළුම් කර්මාන්ත ශාලාවක කළමනාකරුවෝ වෙති. රංගච්චට ඇවිදීමට නොහැකි දරුවෙක් සිටී. අත් පා නියමාකාරයෙන් පිහිටා තිබුණත් ඒවා හරිහැටි ක්‍රියාත්මක නොවේ. වෛද්‍යවරු කිහිප දෙනෙක් හමුවීමට ගොස් ප්‍රතිකාර ලබාගත්ත ද ඉන් පලක් වී නොමැත. පසුගිය සතිගේ රංගච්චගේ නෙත ගැටුණේ අමුතුම තාලයේ පෝස්ටරයක් දෙසය. නාගරික රැස්වීම් ශාලාවේ පැවැත්වෙන විශේෂ දේව යාච්ඤාව මඟින් කොරන් ඇවිද්දවීම, අන්ධයින්ට පෙනුම ලබාදීම, ගොළුවන් කතා කරවීම හා බිහිරණට ඇසීම ලබාදීම යන කරුණු ඉටු කරන බව එහි සඳහන් කොට තිබිණ. කිසිදු අයකිරීමකින් තොරව කෙරෙන මේ සත්කාර්යයට ආගම්, ජාති, කුලමල බේදයකින් තොරව සහභාගි විය හැකි බව ද පැමිණ සත්‍ය වටහා ගන්නා ලෙස ද එහි

දක්වා තිබිණ. ආනන්ද නගර ශාලාවේ රට ගාල් කරන ස්ථානයේ තම මෝටර් රථය නැවැත්වීය. ආ බාධිත දරුවා වඩාගත් රංගච්ච ඉස්සර විය. ප්‍රියානි හා යමුනා ඒ පිටුපසින් ගිය අතර ආනන්ද මෝටර් රථය අගුළු දමා පැමිණියේ ය. නගර ශාලාවට 150 ක් පමණ දෙනා රැස්ව සිටියහ. වේදිකාව ඉදිරිපස අසුන් පෙළෙහි ආබාධිතයන් හා ඔවුන්ගේ දෙමාපියන් භාරකාරයන් සිටි අතර නැරඹීමට පැමිණි අනෙකුත් අය පසුපස අසුන්වල සිටියහ. ප්‍රියානිට වාඩිවෙන ලෙස කී ආනන්ද යාබද අසුනෙහි ප්‍රියානිගෙ බෑගය තබා තමාට අසුන වෙන්කොට තබා ගන්නා ලෙස කීවේය.

ආනන්ද ශාලාවෙන් එළියට බැස්සේ මෙහි සිදුවන්නේ කුමක්දැයි දැන ගැනීම පිණිසය. වයස අවු 18 ක් පමණ වන ඉතා කෙසඟ තරුණයෙක් ඔසවාගෙන එන අයෙක් ආනන්දගේ නෙත ගැටිණ. කිලිටි වී ගිය කම්පයත්, සරමත් ඔහුගේ දුප්පත්කම කියා පෑවේ ය. පාවහන් පැළඳ නොසිටි ඔහු දරුවා ශාලාවේ ඉදිරි පෙළ පුටුවක වාඩිකොට එළියට බැස්සේ ය. ඔහු ඉතා වටිනා අත් ඔරලෝසුවක් පැළඳ සිටි අතර ගෙල වටා රූපියල් ලක්ෂයක් පමණ වටිනා රන් දම්වැලක් ද තිබෙනු යන්නම ආනන්ද දැක්කේය. දරුවට මොනව වෙලාද ආනන්ද ඔහුගෙන් ඇසීය. කටේ තිබුණ බුලත් කෙළ එළියට දැමූ ඔහු දරුව උපන් දා ඉඳන් ඇවිදින්න බෑ නොවැ මහත්තයෝ, ඒ මදිවට කතා කොරන්නන් බෑ. නොබලපු දොස්තර කෙනෙක් නෑ මහත්තයෝ යැයි ඉතා අහිංසක සිතාවක් පාමින් කීවේය.

ඔයාගෙ රස්සාව මොකක්ද ආනන්ද ඇසීය.

අපි ඉතිං කුඹුරු වැඩ කුලී වැඩ වීහෙම තමා කරන්නෙ ඔහු පිලිතුරු දුන්නේ ය. ඔහුගේ දෑත් දෙපා දෙස හොරෙන් බැලූ ආනන්ද මොහු කුලී වැඩ හෝ කුඹුරු වැඩ කරන කෙනෙක් නොවන බව ප්‍රත්‍යක්ෂ කර ගත්තේ ය. ආනන්ද ගොස් එම දරුවා වාඩි වී සිටි අසුනට යාබද අසුනේ වාඩි වී දරුවාගෙන් නම ඇසීය. එතෙක් ඔහු කරන ආබාධයක් ඇත්තකු හෙයින් නම කියාගන්නට නොහැකි විය. ඔහුගේ සාක්කුවේ තිබූ හැඳුනුම්පත ඉල්ලාගත් ආනන්ද එහි දෙපැත්තේම ජායාරූප තමාගේ කැමරාව

සහිත දුරකථනයෙන් ලබා ගත්තේය. අනතුරුව දරුවාගේ ද ජායාරූපයක් ගත් ඔහු ප්‍රියානි අසලට එත් අසුන් ගත්තේ ය.

දේවගැතිතුමා තම දේශනය අරඹමින් දෙවියන් වහන්සේ ඉර, හඳ, තාරුකා, මහපොළොව, ගස්, ගල්, සතුන් හා මිනිසා මැවූ සැටින් නොමඟ ගිය මිනිසා යනමඟට ගැනීමට ස්වකීය පුත්‍රයාණන් මෙලොවට එවූ සැටින් ගෙන සරලව විස්තර කළේය. වැඩිදුරටත් අදහස් දක්වමින් එතුමෝ මා පුංචි උදාහරණයක් කියන්නම්. එක් දිනෙක ජර්මන් ජාතික අඹුසැමි යුවළක් තම පොක්ස්වැගන් වර්ගයේ මෝටර් රථයේ නැඟී ගමනක් යන්නට පිටත් වුණා. අතර මඟදී මෙම රථය ක්‍රියා විරහිතව මහමඟනතර වුණා. එවිට සැමියා ඊක දුරක් ඇවිද ගොස් වාහන ගරාජයක කාර්මිකයකු කැඳවාගෙන ආවා. ඔහු සෑහෙන පමණ වේලාවක් දෝෂය නිවැරදි කරන්නට උත්සාහ කළත් එය කිරීමට නොහැකි වුණා. ඉන් පසු රථයේ හිමිකරු වෙනත් ගරාජයකට ගොස් වෙනත් කාර්මිකයකු කැඳවාගෙන ආවා. පෙර පරිදිම ඔහුට ද එම දෝෂය නිවැරදි කිරීමට පුළුවන් වූයේ නැහැ. ඒ අවස්ථාවේ ඒ අසලින් තවත් මෝටර් රථයකින් වැදගත් පෙනුමැති මහත්තයෙක් පැමිණියා. ඔහු තම මෝටර් රිය නවතා මෙම ආබාධිත මෝටර් රථය අසලට එත් සිදුවී ඇත්තේ කුමක්දැයි

එතකොට මනුෂ්‍යයා කියන්නේ දෙවියන් වහන්සේගේ නිර්මාණයක්. එතකොට මේ මනුෂ්‍ය රිරියේ ඇති වැරදි දෝෂ හඳුල දෙන්න පුළුවන් හොඳම කෙනා කවුද? දේවගැතිතුමා සභාවෙන් විමසීය.

දෙවියන් වහන්සේ

සභාවේ බොහෝ දෙනෙක් කිවු අතර පොක්ස්වැගන් එක හඳුපු කෙනා යැයි එක් තලතුනා අයෙක් කීවේය. එයට සභාවේ සිටි කණ්ඩායමක් සිනහසුන අතර තවත් කණ්ඩායමක් රවා බැඳුන. ඒ මහත්මයා අවබෝධයකින් තොරව තමාගේ දේශනයට සවන් දී ඇතැයි දේවගැතිතුමා කීවේය. වාහනය හදා දීමට ඉදිරිපත් වූ මහත්මයා කෙරෙහි වාහන හිමිකරු පූර්ණ විශ්වාසය තැබුවා සේ දෙවියන් වහන්සේ මඟින් තමන්ගේ ගැටලු විසඳා ගැනීමට දෙවියන් වහන්සේ කෙරේ පූර්ණ විශ්වාසයක් ඇතිකර ගත යුතු බව දේවගැතිතුමා කීවේය.

කලින් උදාහරණයේ කාර්මිකයන් ගෙන්වා රථයේ දෝෂය අලුත්වැඩියා කිරීමට යෑම මේ ආබාධිතයන් වෛද්‍යවරුන් වෙත රැගෙන යෑම හා සමාන කළ හැකි බව ද හෙතෙම කීවේය. හොඳයි සියලු දෙනාටම දෙවියන් වහන්සේගේ පිහිටයි දැන් අපි යාවිඤා කරමු යැයි දේවගැතිතුමා කියන්නේ

විමසුවා. එවිට වාහනයේ අයිතිකරු මෙය හදා ගැනීමට ඔහුගෙන් උදව් ඉල්ලුවා. එවිට ඒ මහත්මයා වාහනය පරීක්ෂා කොට ඉතා සුළු වේලාවකින් එම දෝෂය නිවැරදිකර දුන්නා. ඉන්පසු වාහනයේ හිමිකරු ඇසුවා ඔබ කවුද කියා. මා මෙම වාහන වර්ගයේ නිර්මාතෘවරයා යනුවෙන් ඒ මහතා කියා සිටියා. එබැවින් මෙම වාහන වර්ගයේ දෝෂ හා ඒවා නිවැරදි කරන ආකාරය තමා මැනවින් දන්නා බව හෙතෙම ප්‍රකාශ කළා.

බොහෝ දෙනා සාධුකාර දුන්හ. මින් පැමිණ සිටින වැඩි පිරිසක් බෞද්ධයෝ බව ආනන්දට තේරුම් ගියේය. ප්‍රියානිද දැන ඔසවා සාධුකාර දෙන්නට සැරසෙද්දී දෑත් පහළට නැමීම වූ ආනන්ද ප්‍රියානි දෙස රවා බැලීය.

පැය භාගයක පමණ යාවිඤාවකින් පසු

